

ненавистнико ми: тогава ще да се скръјемъ ѩ него:

13 Но тызе, човѣчє равнодушне, наставниче мой, и знаемый мей:

14 Който сѧ разговарахме заедниш со сладость, заедниш съ мнозина отваждахме въ домътъ Божій.

15 Нека дойде смртъ на нихъ: нека съзватъ живи у ада: защото помеждъ имъ, въ сѣдалищата имъ, (сѧ) злкни.

16 Азъ къ Бога ще вѣкамъ: и Господъ ще ме спасе.

17 Вечеръ, и заранъ, и пладниш ще са молимъ, и вѣкамъ: и ще чве гласътъ ми.

18 Ще избави съ миръ душата ми ѩ сраженето, което вѣва на мене: защото мнозина сѧ напротивъ ми.

19 Богъ, Който свидетвва преди всѣковете, ще чве, и ще ги покори: Дїафалма: защото не промѣнвкатъ разумъ, нито сѧ воѧтъ на Бога.

20 (Секой) испрѣжава рѣцете си на оныя които мирѣватъ съ него: престрѣжва съкоратъ си.

21 Устата мѧ сѧ по мегки ѩ масло, но въ сърдцето мѧ (в) вой: рѣчите мѧ по мегки ѩ древанно масло, но сабла сѧ гола.

22 Прифѣри на Господа товаратъ твой, и той ще Тебе улѣгчи: не ще никога да попрѣши да се запеклати праведнио.

23 Но Ты, Боже, ще ги снемешъ въ кладенецъ гѣбителенъ: мѧжките кръвници и лѣстители не ще да пристигнатъ половината на-дните си: но азъ ще имамъ упованіе на Теке.

ПСАЛОМЪ ІЕ.

(Давидъ моли Господа да има милостъ за него. Соединява съ ходенето си благодаренія, които знамепуватъ увѣреніето му въ имъ Бога.)